

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XVII Sed & Lucas hanc re[m] dilucida[m] facit in ipsis primis actoru[m]
uerbis dicens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth, XIII

conuiuis haudquaquam suffecisse. Atqui Iesus (ut illic tradit Lucas) accepto poculo dixit accubentibus. Accipite hoc, & diuidite inter uos. Præter hoc, eiusdem quoque diu antequam patere ligandi soluendiq; contulit auctoritatē, uti Matthæus memorat. Math. 16
 Neque alijs quam apostolis hæc fuisse datā Lutherus unquam ostendit. Sed & post resurrectionē suā Iohānes docet Christū in illos fuisse, sanctūq; contulisse spiritū, una cū facultate remittendi, retinendiq; peccata. Sic enim Iohan. cap. 20. scribit, dixisse ad illos Christū. Sicut misit me pater & ego mitto uos. Hæc cum dixisset, flauit in eos, & dicit eis, Accipite spiritū sanctū, Quorūcūq; remiseritis peccata, remittuntur eis, quorūcūq; retinueritis, retenta erunt. Nec est quod hic Lutherus cauillet, hæc omnibus christianis fuisse dicta, quā apertū sit nō omnes christianos esse missos. Dicta sunt autē illa uerba solis ipsis qui mittebant. Sicut misit me pater (inquit) & ego mitto uos.

¶ Sed & Lucas hanc rē dilucidā facit in ipsis primis actōrū uerbis dicens. Superiore quidē uolumine diximus Theophilē de omnibus quæ cœpit Iesus, tū facere, tū docere ad eū usque diē, quo postquam impetratus in hoc ipsum spiritū sanctū mandata dedisset aplis, quos delegerat, sursum assumptus est. Ex his uerbis apparet Christū non solū aplos delegisse, uerūetiā eiusdem peculiariter mandata dedisse, atque id postea eis in hoc ipsum (ut scilicet mandata facilius implerent) impartisset spiritū sanctū. Porro quæ fuerant ipsa mandata, Marcus aperit XVII
Act. primo
 dicens. Discubentibus illis undecim apparuit Iesus, & exprobrauit illis incredulitatē suā, & duriciē cordis, quod ipsi, qui se uiderissent resurrexisse nō credidissent, & dicebat eis. Ite in mundū uniuersum & prædicate euangelium omni creaturæ. Marc. 16
 Matthæus uero memorat eiusdem undecim a Christo fuisse dictum Matth. 28.
 Euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine patris & filij & spūs sancti. Mandatū igitur illis undecim fuerat, ut irent per orbē & docerent atque baptizarent, idque in nomine patris & filij & spūs sancti. Quod si Lutherus qui nihil recipit, nisi quod in euangelio scriptū sit, hoc ipsum ex euangelio doceat cæteris fuisse mandatū, illi credemus. Sin uero nequeat, sed absque euangelio contendat a nobis debere suis uer-

Cōmento Lutheri non est standum.

D

CONGRESSVS SECVNDVS

bis credi, id quod iniquum fuerit alij diiudicent. Intelligis ergo lector quibus privilegijs & gratijs apostolos hos munierit Christus, quantaque praeter ceteris auctoritate illis contulerit, quod possent iniunctum sibi munus efficacius, expeditiusque complere. Acceperunt & septuaginta discipuli suas dotes, quae tametsi fuerint apostolorum donis impares, longe tamen superabant ea, quae reliquae plebi impertiebantur. Sed pro hoc axioma iam (opinor) satis est dictum.

QVINTVM AXIOMA

¶ Neque solum in ecclesiae primordijs homini pastor res necesse fuit institui, uerum istud perpetuum sit oportet, donec edificium ecclesiae fuerit plene consummatum.

XVIII

Math. 24.

Stendimus in libello quodam quae aduersus Velenum scripsimus, non ante finiendam eam successionem quam coepit a Christo, quae omnia quae per Christum praedicta sunt, eueniant. Sic enim ipse testatur in euangelio Matthaei dicens Amen dico uobis, Non praeteribit haec aetas, donec omnia ista fi-
ant. Et tamen certum est quaedam ex eis, quae tamen futura Christus praedixerat nondum euenisse, id quod cuiusque locum illum perlegendi constare poterit. Quamobrem & perspicuum est aetatis huius successionem hactenus haudquam esse finitam, sed adhuc ab eodem fonte perpetuatam a quo tunc coeperat.

XIX.

Matt. 28.

¶ Adde quod Christus pollicitus est apostolis & discipulis, se nunquam ad usque seculi consummationem ab illis defuturum. Ecce (inquit) ego uobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem saeculi. Certum est non istud spondidisse Christum, pro solis illis qui tamen aderant, sed pro cunctis eorum posteris, quum & eorum qui tunc fuerant, & aliorum qui iam ad hunc usque diem successerant, sit una quaedam aetas perpetuaque generatio.

XX

¶ Sed ueniat in medium Paulus, & doceat nos hanc rem manifestius. Sic enim ad Ephe. 4. ait. Et Christus dedit alios quidem apostolos, alios uero prophetas, alios autem euangelistas, alios autem pastores ac doctores. Sed in quae finem optime Paule uoluit istud fieri Christus? Ad instaurationem sanctorum in opus administrationis, in aedificationem corporis Christi. Verum istud o sanctissime, quod diu futurum est? Respondet, Donec perueniamus omnes in unitatem fidei, & agnitionis filii dei, in uirum perfectum in men-